

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

*(Συνεκδ. Υποθέσεις αρ. 1055/2014, 1100/2014, 1108/2014
και 1109/2014)*

21 Μαΐου 2024

[ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Υπόθ. αρ. 1055/2014)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1100/2014)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1108/2014)

ΧΡΙΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΤΣΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1109/2014)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΠΡΗ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

.....

Κωνσταντίνος Μελάς, για Μαρκίδης, Μαρκίδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε., για τον αιτητή στην προσφυγή 1055/2014.

Στέλιος Παναγίδης, για Στέλιος Παναγίδης Δ.Ε.Π.Ε., για τον αιτητή στην προσφυγή 1100/2014.

Γιώργος Βαλιαντής, μαζί με Χριστίνα Παρασκευά, για τους αιτητές στις προσφυγές 1108/2014 και 1109/2014.

Ριάνα Πασιουρτίδου, για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί Δ.Ε.Π.Ε., για την καθ' ης η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.: Με τις πιο πάνω αναφερόμενες συνεκδικαζόμενες προσφυγές, προσβάλλεται η νομιμότητα της απόφασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ημερομηνίας 28.4.2014, η οποία γνωστοποιήθηκε ξεχωριστά σε ένα έκαστο αιτητή, με σχετική επιστολή ημερομηνίας 4.6.2014, με την οποία κρίθηκε πως οι αιτητές είχαν προβεί σε παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας κι επιβλήθηκε σ' αυτούς διοικητικό πρόστιμο.

Ειδικότερα, στον αιτητή στην προσφυγή με αρ. 1055/2014

επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο ύψους €80.000, στον αιτητή στην προσφυγή με αρ. 1100/2014, διοικητικό πρόστιμο ύψους €530.000, στον αιτητή στην προσφυγή με αρ. 1108/2014, διοικητικό πρόστιμο ύψους €80.000 και τέλος, στον αιτητή στην προσφυγή με αρ. 1109/2014, διοικητικό πρόστιμο ύψους €330.000.

Αναφέρεται δε πως, κατά τον ουσιώδη χρόνο, οι αιτητές στις προσφυγές με αρ. 1100/2014 και 1109/2014 κατείχαν τη θέση εκτελεστικού διοικητικού συμβούλου της εταιρείας Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ, ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1055/2014, τη θέση του μη εκτελεστικού διοικητικού συμβούλου της εταιρείας, ενώ ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1108/2014 κατείχε τη θέση Ανώτερου Γενικού Διευθυντή του Συγκροτήματος Οικονομικής Διεύθυνσης και Στρατηγικής στην εταιρεία.

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 4.2.2013, αποφάσισε τη διερεύνηση της επένδυσης της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ σε Ομόλογα

Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ). Η Επιτροπή, αποφάσισε το διορισμό τριών ερευνώντων λειτουργών, του κου Πιερίδη, κου Χατζησάββα και κου Σταύρου, οι οποίοι υπέβαλαν το πόρισμά τους ημερομηνίας 4.9.2013. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 9.9.2013 μελέτησε κι εξέτασε το πόρισμα κι αποφάσισε όπως καλέσει τους όλους τους αιτητές να υποβάλουν τις γραπτές τους παραστάσεις, αφού διαπίστωσε ενδεχόμενες παραβάσεις της νομοθεσίας, από μέρους τους. Η απόφαση αυτή τους γνωστοποιήθηκε δια της επιστολής ημερομηνίας 3.10.2013.

Μετά την υποβολή των γραπτών παραστάσεων εκ μέρους των αιτητών, οι ερευνώντες λειτουργοί υπέβαλαν προς την Επιτροπή τις θέσεις τους σε σχέση με τις γραπτές παραστάσεις που υποβλήθηκαν. Η Επιτροπή, κατά τις συνεδρίες της ημερομηνίας 7.3.2014 και 10.3.2014, εξέτασε τις υποβληθείσες παραστάσεις και κατά την συνεδρία της ημερομηνίας 28.4.2014, κατέληξε στη διαπίστωση των πιο πάνω αναφερόμενων παραβάσεων εκ μέρους των αιτητών, επιβάλλοντάς τους τα ποσά που έχουν προαναφερθεί,

ως διοικητικά πρόστιμα, λόγω παράβασης της σχετικής νομοθεσίας.

Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν κατόπιν έκδοσης διατάγματος του Δικαστηρίου, λόγω κοινού πραγματικού και νομικού υποβάθρου, αφού η επιβολή του διοικητικού προστίμου για ένα έκαστο αιτητή, λήφθηκε στην ίδια συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 28.4.2014. Σημειώνεται πως δύο ακόμα προσφυγές που είχαν συνεκδικαστεί αρχικώς με τις πιο παρούσες, ήτοι οι προσφυγές με αρ. 1091/2014 και 1129/2014 αποσύρθηκαν και απορρίφθηκαν στις 8.3.2017 και 14.3.2022, αντίστοιχα.

Θα πρέπει να αναφερθεί επίσης, πως κατόπιν έκδοσης διατάγματος του Δικαστηρίου ημερομηνίας 14.2.2019 καταχωρήθηκαν τροποποιημένες αιτήσεις ακυρώσεως και προστέθηκε στα νομικά σημεία της προσφυγής το ζήτημα της πάσχουσας σύνθεσης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, λόγω της συμμετοχής, ως Προέδρου της Επιτροπής, της κας Δ. Καλογήρου, η οποία κατά τον ουσιώδη χρόνο, και κατά τις θέσεις

των αιτητών, υπήρξε εμπλεκόμενο μέρος σε διένεξη και διαφορά με την Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ. Στην τελευταία, επιβλήθηκε επίσης διοικητικό πρόστιμο, με την απόφαση της Επιτροπής ημερομηνίας 28.4.2014, μέσα στα πλαίσια της ίδιας διερεύνησης της Επιτροπής και σε σχέση με την ίδια επένδυση της εταιρείας, κατά την ίδια χρονική περίοδο με τις επίδικες προσφυγές, επιβάλλοντας σ' αυτήν διοικητικό πρόστιμο ύψους €950.000.

Η Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ, προσέβαλε επίσης τη νομιμότητα της πιο πάνω αναφερόμενης διοικητικής απόφασης ημερομηνίας 28.4.2014, με την προσφυγή με αρ. 960/2014. Στην εν λόγω προσφυγή εκδόθηκε, πρωτοδίκως, απορριπτική απόφαση (**υπόθ. αρ. 960/2014, Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ημερομηνίας 27.5.2022**). Κατά της πιο πάνω αναφερόμενης απορριπτικής αποφάσεως, ασκήθηκε η Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου αρ. 99/2022.

Το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόφαση στην **Ε.Δ.Δ. 99/2022 Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ημερομηνίας 15.3.2024**, κατ' επίκληση των κριθέντων στην **Ε.Δ.Δ. 146/2021 Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου ν. Τράπεζας Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ, ημερομηνίας 15.3.2024**, αποφάσισε πως η σύνθεση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, κατά την επίδικη συνεδρία της, ημερομηνίας 28.4.2014, ήταν πάσχουσα, αφού διαπιστώθηκε παράβαση της θεμελιακής αρχής της (αντικειμενικής) αμεροληψίας, ενόψει της συμμετοχής σ' αυτήν της Προέδρου της Επιτροπής, κας Δ. Καλογήρου, η οποία βρισκόταν, κατά τον ουσιώδη χρόνο, σε «ιδιάζουσα σχέση» με την Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ.

Μεταφέρω από την πιο πάνω αναφερόμενη **Ε.Δ.Δ. 99/2022**, το σχετικό (εκτενές) απόσπασμα:-

«Εν πάση περιπτώσει, η παρούσα έφεση στρέφεται κατά της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου, (το Δικαστήριο), ημερομηνίας 27.5.2022, στην προσφυγή αρ. 960/2014. Με την εν λόγω απόφαση είχε επικυρωθεί η διοικητική απόφαση

της εφεσίβλητης, Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, (η Επιτροπή), ημερομηνίας 28.4.2014, με την οποία επιβλήθηκε στην εφεσείουσα, Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ, (η Τράπεζα), διοικητικό πρόστιμο, συνολικού ύψους €950.000.-. Είχε προηγηθεί, στις 4.2.2013, απόφαση της Επιτροπής, στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε ότι η Τράπεζα είχε προβεί σε αριθμό παραβάσεων προνοιών διαφόρων νομοθεσιών,^[1] στο πλαίσιο της επένδυσης της σε Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου.

Ένας ήταν ο κυριότερος λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε από την Τράπεζα κατά της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής, ο οποίος και απορρίφθηκε. Εξ ου και η παρούσα έφεση. Συγκεκριμένα, η Τράπεζα είχε εισηγηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίαζε την αρχή της αμεροληψίας, όπως αυτή ορίζεται στο **άρθρο 42 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, Ν.158(Ι)/1999, (ο Νόμος)**. Ο συγκεκριμένος λόγος, βασίστηκε στη θέση ότι κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, η Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. Δήμητρα Καλογήρου, «ήταν εμπλεκόμενο μέρος σε διένεξη και/ή διαφορά και/ή αντιδικία» με την Τράπεζα. Ως αποτέλεσμα, η συμμετοχή της στην κρίσιμη συνεδρία της Επιτροπής, ημερομηνίας 28.4.2014, κατά την οποία λήφθηκε η υπό αναφορά απόφαση, καθιστούσε τη σύνθεση της τελευταίας, πάσχουσα, καθότι εξέλειπαν τα απαραίτητα εχέγγυα

αμερόληπτης κρίσης από μέρους της κατά παράβαση της πιο πάνω αρχής.

Επιπρόσθετα, με πρωτοβουλία των συνηγόρων της Επιτροπής, υποβλήθηκε, ότι η έγερση του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης για πρώτη φορά, ενώπιον του Δικαστηρίου, ήταν δικονομικά απαράδεκτη. Όπως έχει, περαιτέρω, η σχετική εισήγηση, η έγερση θέματος εξαίρεσης της Προέδρου της Επιτροπής, από τη συνεδρία κατά την οποία θα εξεταζόταν η υπόθεση της Τράπεζας, έπρεπε να είχε εγερθεί κατά το στάδιο εκείνο, ενώπιον της Επιτροπής. Το Δικαστήριο έκρινε ορθή την πιο πάνω εισήγηση και έτσι απέρριψε και για τον λόγο αυτό την προσφυγή. Η Τράπεζα, προσέβαλε την απόφαση του Δικαστηρίου και για τα δύο πιο πάνω θέματα, με αριθμό λόγων έφεσης.

Τα σχετικά γεγονότα καταγράφονται στην απόφαση. Προέκυψαν από ένορκες δηλώσεις και τεκμήρια που κατατέθηκαν, κατόπιν αδείας του Δικαστηρίου, εκ μέρους της Τράπεζας και από την ίδια την κ. Καλογήρου. Το Δικαστήριο, στη βάση αυτών, καθόρισε το θέμα το οποίο είχε να εξετάσει, δεδομένου του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης, ως εξής: «Το ζήτημα που αναδύεται προς επίλυση, αφορά το κατά πόσον, η Πρόεδρος της Επιτροπής, κα Καλογήρου, ούσα ενυπόθηκος οφειλέτης σε δύο δάνεια - των οποίων πρωτοφειλέτης ήταν ο σύζυγος της και τα οποία παρουσίαζαν καθυστερήσεις, με την

Τράπεζα να αποστέλλει επιστολή περί ύπαρξης καθυστερήσεων στην ίδια, ως εγγυητή ενυπόθηκο, για πρώτη φορά στις 10.10.2013 και εν συνεχεία στις 14.11.2013, 19.12.2013 και 23.1.2014 και για καθυστερήσεις που παρουσίαζαν δύο λογαριασμοί της σε παραχώρηση πιστωτικών διευκολύνσεων - δημιουργούσαν κώλυμα στην ίδια να μετέχει, ως μέλος συλλογικού οργάνου και συγκεκριμένα στη θέση της Προέδρου, σε συνεδρίες που ακολούθησαν αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες διαπιστώθηκε η διερεύνηση τυχόν παραβάσεων από την Τράπεζα και ο διορισμός ερευνώντων λειτουργών (ημερομηνίας 4.2.2013), η εξέταση του πορίσματος (9.9.2013) και η κλήση της αιτήτριας να υποβάλει τις παραστάσεις της (3.10.2013), με καταληκτική συνεδρία την εδώ προσβαλλόμενη απόφαση, ημερομηνίας 28.2.2014»

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο αφού σχολίασε τα πιο πάνω γεγονότα, παρατήρησε τα εξής: «Στην κρινόμενη περίπτωση, δεν διακρίνω την ύπαρξη καμίας έντασης ή οξύτητας στις σχέσεις της κας Καλογήρου με την Τράπεζα, έτσι ώστε να δημιουργείται ιδιάζουσα σχέση μεταξύ τους. Η εκκρεμότητα οικιστικού δανείου με πρωτοφειλέτη το σύζυγό της κας Καλογήρου και ενυπόθηκο οφειλέτη την ίδια, δεν μπορεί να ιδωθεί μεμονωμένα, αλλά σε συνάρτηση και με τον τρόπο που η Τράπεζα αξιώνει την τήρηση των συμβατικών της υποχρεώσεων στη σύμβαση δανείου, αλλά και τον χρόνο, καθώς επίσης και τη στάση και συμπεριφορά της ίδιας της Προέδρου.».

Συνακόλουθα, διαπίστωσε «...πως καμία ένταση και οξύτητα δημιουργήθηκε μεταξύ της Προέδρου της Επιτροπής και της ίδιας της Τράπεζας, σε τέτοιο βαθμό που να οδηγεί στην ύπαρξη ιδιάζουσας σχέσης που να δύναται να οδηγήσει σε πιθανότητα μεροληψίας εκ μέρους της Προέδρου έναντι της αιτήτριας.». Το Δικαστήριο, μετά και τις πιο πάνω διαπιστώσεις, ανέφερε καταληκτικά: «Κατά την κρίση μου, ... τα πιο πάνω γεγονότα, δεν καταδεικνύουν την ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού ή ιδιάζουσας σχέσης ή εχθρότητας του μέλους του συλλογικού οργάνου προς το πρόσωπο που αφορά η κρινόμενη υπόθεση, ούτε έχει αποδειχθεί οποιαδήποτε εμπαθής διάθεση του μέλους έναντι του κρινόμενου, έτσι ώστε το μέλος αυτό να ασκήσει το δικαίωμα του να απέχει από τη σύμπραξή του στην έκδοση της σχετικής διοικητικής πράξης, αρμοδιότητα που αντιθέτως, όφειλε, εν τοιαύτη περιπτώσει, να ασκήσει ως υποχρέωση.» Ως αποτέλεσμα, προέβη στην απόρριψη του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης, ως ανεδαφικού.

Η διαφωνία της Τράπεζας σε σχέση με την υπό κρίση απόφαση του Δικαστηρίου, προσβάλλεται από διάφορες απόψεις με τους λόγους έφεσης 7 έως 13. Με αυτούς, οι ευπαίδευτοι συνήγοροι της Τράπεζας, ουσιαστικά, εισηγούνται ότι στη βάση της μαρτυρίας η οποία τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, μέσω της μαρτυρίας και των επιστολών τεκμήρια 1 έως 4, διαφαίνεται ότι η Πρόεδρος της Επιτροπής, κα Καλογήρου, τελούσε σε «ιδιάζουσα σχέση» με την Τράπεζα. Τούτου, δεδομένου ότι η κ.

Καλογήρου κατά του ουσιώδη χρόνο γνώριζε πως τα δάνεια του συζύγου της με την Τράπεζα, δεν εξυπηρετούντο, ως οι σχετικές συμφωνίες δανείου, με ό,τι αυτό συνεπάγετο για την ίδια ως ενυπόθηκο εγγυήτρια σε σχέση με αυτά. Οι συνήγοροι της Επιτροπής υποστηρίζουν την απόφαση, σχετικά, του Δικαστηρίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, τα γεγονότα στα οποία το Δικαστήριο βασίστηκε και οδηγήθηκε στην απόρριψη του υπό αναφορά λόγου ακύρωσης, αναφέρονται στα αποσπάσματα που παρατίθενται πιο πάνω από την απόφαση του. Συνοπτικά, η ουσία τους είναι ότι στο χρόνο που είχε προηγηθεί της απόφασης της Επιτροπής, στις 28.4.2014, η κ. Καλογήρου ήταν εγγυήτρια και ενυπόθηκος οφειλέτρια σε σχέση με δύο δάνεια του συζύγου της, τα οποία ο τελευταίος είχε αρχικά συνάψει με τη Λαϊκή Τράπεζα και στη συνέχεια, συνεπεία της Κ.Δ.Π. 104/2013[3] μεταφέρθηκαν στην Τράπεζα Κύπρου. Το ένα ήταν για ποσό €350.000 ενώ για το άλλο, το οποίο χαρακτηρίστηκε ως οικιστικό, δεν αναφέρθηκε οποιοδήποτε ποσό. Κατά τους χρόνους που είχαν σταλεί στην κ. Καλογήρου οι τέσσερις επιστολές, τεκμήρια 1 έως 4, δηλαδή την περίοδο 10.10.2013 μέχρι 23.1.2014, τα εν λόγω δάνεια παρουσίαζαν καθυστερήσεις. Μέσω δε αυτών, η Τράπεζα πληροφορούσε την κ. Καλογήρου ότι βασιζόταν στις εξασφαλίσεις τις οποίες αυτή είχε παραχωρήσει σχετικά και πως επιφύλασσε όλα τα νομικά δικαιώματα της έναντι αυτής. Επομένως, κατά το χρόνο της λήψης της υπό κρίση απόφασης από την Επιτροπή, στις

28.4.2014, η Πρόεδρος της, κα Καλογήρου, οπωσδήποτε, γνώριζε τη δανειακή σχέση του συζύγου της με την Τράπεζα, όπως αυτή περιγράφεται πιο πάνω. Γνώριζε, επίσης, πως οι δόσεις των εν λόγω δανείων δεν καταβάλλονταν ως οι σχετικές συμφωνίες. Μάλιστα, όπως η ίδια η κα Καλογήρου ανέφερε, περί τις αρχές του 2014 ο σύζυγος της άρχισε διαβουλεύσεις με τους υπευθύνους της Τράπεζας για την αναδιάρθρωση των δανείων. Τούτο, τελικώς, επιτεύχθηκε περί το τέλος του 2015.

Όσον αφορά τα πιο πάνω γεγονότα, δόθηκε ιδιαίτερη σημασία από την κ. Καλογήρου στην ένορκη δήλωση της, ότι η κατάσταση στην οποία αυτά βρίσκονταν, δηλαδή ως μη εξυπηρετούμενα, δεν αποτελούσαν πηγή ανησυχίας. Αναφερόταν, βεβαίως, στην μετά την κρίσιμη απόφαση της Επιτροπής, περίοδο, όταν το θέμα της αποπληρωμής τους είχε, με κάποιο τρόπο, διευθετηθεί. Με δεδομένη την προηγηθείσα κατάσταση πραγμάτων, όπως περιγράφεται πιο πάνω, η κ. Καλογήρου δήλωσε στην ένορκη δήλωση της ότι η αναδιάρθρωση του οικιστικού δανείου επιτεύχθηκε μέσω διαβουλεύσεων «χωρίς καμία έχθρα ή αντιδικία ή αντιπαράθεση με την Τράπεζα Κύπρου». Το Δικαστήριο, το ίδιο, δέχθηκε τη θέση αυτή της κ. Καλογήρου, την οποία και διατυπώνει στο απόσπασμα που έχει προηγηθεί.

Σημειώνεται εδώ, προς άρση κάθε αμφιβολίας, ότι ο συγκεκριμένος λόγος ακύρωσης, δεν αποδίδει στην κ.

Καλογήρου, έλλειψη υποκειμενικής αμεροληψίας, έναντι της Τράπεζας. Με το συγκεκριμένο λόγο ακύρωσης, στη βάση των γεγονότων που έχουν προαναφερθεί, γίνεται εισήγηση περί έλλειψης αποκλειστικά και μόνο, αντικειμενικής αμεροληψίας από μέρους της Προέδρου της Επιτροπής κ. Καλογήρου. Η πτυχή αυτή της εν λόγω αρχής, αναφέρεται στο πώς αντιλαμβάνεται ο τρίτος, αντικειμενικός παρατηρητής, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, την τυχόν παραβίασή της από την Επιτροπή, συνεπεία της συμμετοχής στην υπό αναφορά κρίσιμη συνεδρία της Προέδρου της. Ό,τι είχε ενώπιον του το συγκεκριμένο πρόσωπο προκειμένου να διαμόρφωνε την άποψη του σχετικά, ήταν τα γεγονότα που έχουν προαναφερθεί, όσον αφορά τη δανειακή σχέση της κ. Καλογήρου με την Τράπεζα και την επισφαλή κατάσταση στην οποία αυτά βρίσκονταν, κατά την εν λόγω περίοδο. Στην εικόνα υπεισέρχεται και το γεγονός των γνώσεων της κ. Καλογήρου στο χρηματοοικονομικό τομέα και, βεβαίως, η θέση της ως Προέδρου της Επιτροπής η οποία ήταν εξουσιοδοτημένη από το νόμο να επιτηρεί οργανισμούς όπως η Τράπεζα, που συνεπάγετο την άσκηση εξουσίας επί της τελευταίας, εφόσον τούτο επιβάλλετο.

[...]

Στην προκειμένη περίπτωση, το σχετικό μαρτυρικό υλικό επί του οποίου η Τράπεζα στήριξε τον υπό αναφορά λόγο ακύρωσης, ήλθε στην επιφάνεια με πρωτοβουλία των δικηγόρων της, σε χρόνο μετά την καταχώρηση της προσφυγής. Η κατάθεση του

δε, έγινε ακριβώς, προς το σκοπό υποβολής και στήριξης του συγκεκριμένου λόγου, μάλιστα, κατόπιν συναίνεσης της Επιτροπής και βεβαίως με την άδεια του Δικαστηρίου. Επομένως, εύλογα, η έγερση του μπορούσε να γίνει όπως και έγινε, ενώπιον του, στο πλαίσιο της υπό αναφορά προσφυγής της Τράπεζας. Η θέση, επομένως, της Επιτροπής περί του αντιθέτου, δεν ευσταθεί, από οποιαδήποτε άποψη και αν αυτή ιδωθεί. Όπως λέχθηκε στην ΕΔΔ Αρ. 146/2021, «Τίποτε λιγότερο από πραγματική γνώση των σχετικών γεγονότων, δεν είναι αρκετή για να δικαιολογεί την έγερση λόγου παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας από επηρεαζόμενο πρόσωπο. Εφόσον δε προκύψει τέτοια γνώση, το εν λόγω πρόσωπο μπορεί και πρέπει να εγείρει το θέμα με την πρώτη δυνατή ευκαιρία. Αυτός είναι ο κανόνας, όπως προκύπτει από τη σχετική νομολογία, μη εξαιρουμένης της πρόσφατης **Αναθεωρητικής Έφεσης Αρ. 11/2015, Δημοκρατία ν. Δρ. Χριστοδούλου, 1.11.2021**, η οποία, ουσιαστικά, υιοθετεί την προηγηθείσα σχετική επί του θέματος νομολογία.». Κατά συνέπεια, ο σχετικός λόγος έφεσης επιτυγχάνει. Όσον αφορά τους υπόλοιπους λόγους έφεσης, δεδομένης της πιο πάνω κατάληξης, δεν υπάρχει ανάγκη για εξέταση τους.

Για τους πιο πάνω λόγους, λοιπόν, η έφεση επιτυγχάνει, η δε απόφαση του Δικαστηρίου ημερομηνίας 27.5.2022 παραμερίζεται. Συνακόλουθα και η απόφαση της Επιτροπής, ημερομηνίας 28.4.2014, ακυρώνεται.»

Συνεπεία της ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ημερομηνίας 28.4.2014, παραμένει χωρίς έρεισμα οποιαδήποτε ληφθείσα διοικητική απόφαση σε σχέση με τους αιτητές στις συνεκδικαζόμενες προσφυγές και συνεπώς, η επιβολή των διοικητικών προστίμων προς τους αιτητές, επίσης ακυρώνεται.

Στη βάση όλων των πιο πάνω, οι προσφυγές με αρ. 1055/2014, 1100/2014, 1108/2014 και 1109/2014 επιτυγχάνουν. Η προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση ακυρώνεται, βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Επιδικάζονται υπέρ των αιτητών και εναντίον της καθ' ης η αίτηση, €1.500 πλέον Φ.Π.Α., σε μία έκαστη προσφυγή.

Γαβριήλ, Δ.Δ.Δ.